

Songtekstar med lokal tilknytting

Dyrsku'song (Etter Alf Prøysen):

Hompetitten, hompetatten, hompetutten teia
Stoppforbud og enveiskjøring, blås i hele greia
Vi visste i Seljord at der sku' det skje
Og dermed så homper vi opp og ned.

Veldi' så heldi' vi var jeg og du
Hyggelige mennesker som lånte oss ku
Staslin var vrien og kulten og vrang,
Stor primadonna av første rang

Hompetitten, hompetatten, hompetutten teia
Staslin slo med rompa og stakk vekk fra hele greia.
Med grime og tauet og fjøsgutten med.
Og da skal jeg si det gikk opp og ned.

Veldi' så heldi' vi var jeg og du
Hyggelige mennesker som lånte oss ku
Staslin var vrien og kulten og vrang,
Stor primadonna av første rang

Hompetitten, hompetatten, hompetutten teia
Vi ble like glad i både kua og budeia.
Nå starter vi bilen og tøffer av sted
Og dermed så homper vi opp og ned

Ingrid Sletten (Bjørnstjerne Bjørnson)

Ingerid Sletten av Sillejord
Hadde verken sølv eller gull,
Men en liten hue av farvet ull,
Som hun hadde fått utav mor.

En liten hue av farvet ull,
Hadde verken stas eller for,
Men fattig minne om far og mor,
Der skinte langt mer enn gull.

Hun gjemte huen i tyve år,
måtte ikke slite den ut !
Jeg bærer den vel engang som brud
Når jeg for alteret går.

Hun gjemte huen i tredve år,
Måtte ikke skjemme den ut !
Så bærer jeg den så glad som brud
når jeg for Vårherre står.

Hun gjemte huen i førti år,
Hugset ennu på sin mor.
”Å vesle min hue, forvisst jeg tror
vi aldri for alteret står.”

Hun ganger for kisten at tage den,
Hjertet var så stort derved;
Hun leter frem til dens gamle sted,
Da var der ikke tråden igjen.

Seljord (Sigurd Islandsmoen) Mel. Det lysnede i skogen.

Eg veit ei lita fjellbygd, den venaste på jord
Ho ligg meg som ein barnedraum i hugen
Det syng um liv og kjærleik, det syng um far og mor,
å kjære deg høyr songen og ver trugen
når soli sig bak nuten og draumeskuggar fell
ser eg vene Seljord med fjord og li og fjell
og tårevåte tonar skjelv i hugen.

Mi heimbygd - du vene -du herlege heim,
Med modervarme ord du til meg talar.
Du byd oss heim og hagar, du signar kvar og ein
Som truge gjennom onn og yrkje balar.
Her gjæve fedrar rudde, fekk hus og heim og jord,
Av song og tru og arbeid det grodde og det gror
So rikt og vent eit liv i desse dalar.

Sjå Skorve ris yv' dalen so breingebreid og blå
Og laugar seg i sol og sky og vindar
Slik ere mannsens tanke, slik vere mannsens trå-:
Høgt yver alle himmelhøge tindar.
Då vigslast hug og hjarte, og tankeliv og sinn
Syg kraft frå høgste høgdom til arbeidsdagen sin,
Med soli dryse morgongull på rindar.

Gud gjev mi vene heimbygd
Må stå i bragd og blom
Gid signe onn og yrkje her i dalen.
Me darbeid og med bønner, med elsk og tru og von
So lyfter me vår lukkedis i salen.
Det ljosnar gjennom lidane, sjå soli fagert skin
På gamle kyrkjetårnet og på heimestaden din
Og vent kimer klokka gjennom dalen.

Til Telemork

Aa kunde eg fara til Telemork
og liva ei sumarstund.
Det gror det ryllyk paa stovetak
Og songar paa folkemund.
Til Telemork, dit stend mi traas
Til Gaustofjell og til Vinjegjeld,
Til Rjukan sval og til Morgedal.
Til sumars so fær me sjaa!
Til sumars so fær me sjaa!

Eg lengtar aa sjaa, der dei kom i fraa
dei fyrste i Sverres flokk.
Dei bardest fyr Norig med næver paa bein,
til dand elder si rokk.
Dei vann det maal, dei vilde naa
Og me stend her og halvhuga er
Og tenkjer som so, naar Norig vil gro:
Til sumars so fær me (no) sjaa!
Til sumars so fær me sjaa!

Eg lengtar aa sjaa, der han Aasmund rann
Som raun av den gamle rot.
Eg lengtar aa sjaa, der kan Jørund skald gjek
Fram paa sin gjætarfot.
Eg vitja vil han Dyre Vaa
Og gjesta troll inne Grungekoll
Og Raudbergnut og so Storegut
Til sumars so fær me sjaa!
Til sumars so fær me sjaa!

Eg kjem meg vel eingong til Telemork,
Um inkje det vert i aar.
Og daa lyt det vera sumar og sol,
Og elder so sol og vaar.
Til Telemork, dit stend mi traas,
Til Gaustofjell og til Vinjegjeld,
Til Rjukan sval og til Morgedal.
Til aars, ja so fær me sjaa!
Til aars, ja so fær me sjaa!